

Abies veitchii 'Pendula'

jodła Veitcha 'Pendula'

Synonim łaciński: *Abies veitchii* 'Jeddeloh Weeping'

Ładna jodła o płaczącym pokroju, charakteryzująca się dosyć silnym wzrostem, osiągając w wieku 10 lat do 2-3 m wysokości i 0,8 m średnicy, z wiekiem tworząca niewielkie drzewa o malowniczej, kaskadowo opadającej koronie. Pędy długie, łukowato opadające wzdłuż przewodnika. Igły charakterystyczne, grzebieniasto ułożone, około 2 cm długości, lekko błyszczące i intensywnie zielone. Do uprawy wymaga gleby żyznej i stale umiarkowanie wilgotnej. Jest to jodła o dobrej mrozoodporności, którą można uprawiać na terenie całego kraju. Może być sadzona w parkach i dużych ogrodach, szczególnie jako soliter w eksponowanych miejscach.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: szkółka J.D. zu Jeddeloh 1970 Niemcy
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo

siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty)
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

